

de har saa paa det Tidspunkt ment, at det foreslaaede dog var en Begyndelse. Af en Særbetænkning ser man, at ogsaa det konservative Folkepartis Repræsentant har ønsket et saadant Tilsyn. Desværre har Hr. Green efter sin egen Udtalelse forsømt Kommissionens Møder, og han har saaledes ikke paa rette Tid og rette Sted støttet og selv faaet Støtte for de samme Bestræbelser, som fra anden Side var fremme i den Retning, som han i sin Særbetænkning har udtalt Ønske om. Havde Hr. Green paa rette Tid og rette Sted samarbejdet med andre Medlemmer, saa kunde maaske andre Synspunkter være trængt bedre frem. Men heri skal jeg heller ikke fordybe mig. Det er jo ikke Kommissionens Betænkning eller Kommissionens Forslag, vi her har at beskæftige os med, men det er den højtærede Handelsministers Forslag, vi drøtter, og selv om det konservative Folkepartis Repræsentant udeblev fra Kommissionens Møder og ikke søgte Samarbejde med min Partifælle og andre ligesindede indenfor Kommissionen, er vi selvfølgelig villige til loyalt at samarbejde med det konservative Folkeparti her, hvis vi blot kan være sikre paa, at Partiet staar bag de ikke uinteressante Udtalelser, som Hr. Green er kommet med. Maaske vilde det da være muligt, hvis ogsaa andre Partier sluttede sig hertil, at den højtærede Handelsminister vilde lade sig bevæge til et Samarbejde paa et Grundlag, der kan byde en virkelig Garanti.

Jeg gjorde under Behandlingen af Aktieloven den Bemærkning, at efter de Udtalelser, der var kommet fra de andre Partier her i Salen, kunde det se ud til, at man kunde faa en ypperlig Aktielov, hvis den højtærede Handelsminister ikke vilde lægge sig paa tværs af disse Bestræbelser. Den højtærede Handelsminister optog ikke denne Udtalelse rigtig naadigt, han mente, at jeg vilde skyde ham til Side, og han vilde ikke lade sig skyde til Side, selv om han kun var en beskednen Mand. Mine Udtalelser gik dog slet ikke ud fra en saadan Tankegang. Mine Udtalelser gik ud fra den for mig ganske naturlige Tankegang, at en Minister udfører de Tanker og de Anskuelse, der gøres gældende indenfor hans Parti, og det var saaledes jeg tænkte mig, at den højtærede Handelsminister af de Udtalelser om Aktieloven, der faldt her, vilde lade sig bevæge til et Samarbejde paa et noget andet Grundlag end det, Lovforslaget indeholdt. Naar jeg nu udtaler Haabet om, at den højtærede Handelsminister vil gøre det, er det altsaa ogsaa under den Forud-

sætning, at Partierne her er villige til at gaa til et mere udvidet Tilsyn. Venstres Ordfører, som jo ikke lagde Skjul paa, at der indenfor Forsikringsvæsenet trængtes i høj Grad til et Tilsyn, syntes at være meget tilfreds med, at det skulde være det Tilsyn, her er foreslaaet. Jeg kan ikke tænke mig, at det konservative Folkepartis Ordfører skulde udtale en lige saa stor Tilfredshed, og jeg har den altsaa heller ikke, saa nu maa vi jo afvente, om der maaske kommer saa rigelige Udtalelser fra de forskellige Partier, at den højtærede Handelsminister kunde lade sig bevæge.

Alt maa jo i Virkeligheden tilskynde den højtærede Handelsminister til at søge et Tilsyn gennemført. Der er for det første den Kendsgerning, at ca. 50 større Forsikringsselskaber i de senere Aar har lidt økonomisk Sammenbrud, endda under de mest katastrofale Former og med et Totaltab, som jeg tror endnu ikke har kunnet opgøres. Jeg har allerede nævnt „Internationale Assurance“ med dens tabte 14 Millioner. Skandinavisk Assurance Selskab havde, saa vidt jeg husker, et Tab, der var endnu større, det var vist paa 41 Mill. Kr. Disse forfærdelige Milliontab har selvfølgelig ikke blot ramt Aktionærerne, men ogsaa Kreditorerne og er ogsaa i nogle Tilfælde naaet ud til de forsikredes Kreds. Hele dette Sammenbrud, der staar saa sørgeligt ved Siden af de store Sammenbrud i vore Banker og i forskellige af vore andre Aktieselskaber, maa dog, forekommer det mig, tilskynde den højtærede Handelsminister til energisk Handling.

Man paapeger ofte hos Regeringen og dens Parti Handlinger, som viser Byfjendtlighed, og København nyder jo i visse Kredse, der staar Regeringen nær, Ry for at være et Sodoma og Gomorra. Jeg vil blot sige til den højtærede Handelsminister, at mit Parti, som jo i fremtrædende Grad er knyttet til København, med største Glæde vilde se, om den høje Regering vilde lade baade Ild og Svovl regne ned over det Svindelens Sodoma og Gomorra, som trives her, saa der i Stedet for kunde blive Plads til Fremblomstring af et sundt og godt Forretningsliv. Men desværre synes det, som om Regeringen netop holder sin Haand over denne os saa forhadte Side af vor Bys Liv.

Men det er ikke blot de Tab, der er lidt, som forekommer mig at maatte tilskynde den højtærede Handelsminister til Handling. Det er ogsaa Eksemplet fra vore Nabolande. Det viser sig, at der i